

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Introductio Præliminaris Ad Tabernaculum Christi in Via Unitiva.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

INTRODUCTIO
PRÆLIMINARIS

Ad Tabernaculum Christi in
Via Unitiva.

THEOPHOBVS.

(I.)

Eterna Patris Sapiëntia
sciens, CHARITATEM
esse omnium virtutum foe-
cundissimam matrem,
motricem, operatricem,

Dominam, & Reginam, universa, quæ
egit, & docuit, quæve consuluit, aut
præcepit vitanda, vel agenda, ad puris-
simam CHARITATIS perfectio-

nem ordinavit. Est autem CHARITAS
virtus supernaturalis, spiritualis, infusa,
voluntatem perficiens, informans, &

vivificans, per quam Deum diligimus
propter seipsum, eidem desiderando,
atque volendo, quod est, quod habet,

quodque ei debetur; & proximum
propter Deum, illi optando bona gra-
tiae in præsentem, & bonam gloriæ in futu-
ro, atque ad ista consequenda proxi-
mo cooperando. Ita per Charitatem in-

Charitas
quid sit

cc 2 primis

Quid optetur?

primis Deo cum interna gratitudine, complacentia, & gaudio volumus, ac optamus suam ipsius sapientiam, potentiam, bonitatem, opulentiam, perfectiones, & beatitudinem infinitam, ex puro amore benevolentibus ubique zelantes ejus laudem, honorem & gloriam: deinde per eandem complacere, perfectissimè conformari, aspirare, amplecti, constringere, inhaerere, uniri, atque per praesentiam, amorem, & beatitudinem illo frui, in illa tranquillari, immergi, absorberi, stabiliter quiescere ardentissimè desideramus.

II. Quia verò tali Charitati quaedam directè opponuntur, ut sunt peccata, idcirco ea Christus Dominus verissimam legem mortis aeternae prohibuit: alia autem ab ejus perfectione tardant, vel impediunt, quales sunt vitia, honores, voluptates carnis, & propria vitæ libertas; propterea haec tanquam vitanda, & relinquenda consuluit, sive ea sint extra hominem, quæ admodum honores, & opes, de quibus divina Veritas suadet: *Vade, vende omnia, quæ habes &c.* Sive sint cum ipso homine, uti uxores, filij, parentes, & innata carnis concupiscentia, quas jubet

Charitatis perfectæ impedimenta.

Matth. c. 19.

odisse, dicens: Si quis venit ad me, & non
 odit patrem, & matrem &c. adhuc autem
 & animam suam, &c. seu denique illa to-
 taliter sint intra nos, uti proprium ju-
 dicium, atque voluntas, de quibus ita
 loquitur: Qui vult venire post me, abne-
 get semetipsum. &c. Ex quibus patet, ad
 Charitatis perfectionem triplicem præ-
 requiri abrenunciationem, primam re-
 rum, alteram carnalium affectuum, ter-
 tiã voluntatis; ut tam à creaturis exter-
 nis, quàm à nobis ipsis exuti, in solum
 Deum rapiamur, ac transformemur, in
 quo solo movemur, & sumus. Et hæc
 est peregrinatio, finis, & meta nostri
 decemdiæ itineris per tabernacula
 Moysis, & Eliæ, per viam purgantẽ, &
 illuminantem, ad felicissimũ Iesu Chri-
 sti, Dei, ac Domini nostri tabernaculum
 Charitate repletum, in Vnitiva. Perga-
 mus itaque, & securã confidentiã in-
 troeamus in hujus tabernaculi cellam
 vinariam, degustaturi suavitatem varij
 sacrificij laudis divinæ, donec torrente
 voluptatis ejus ab ubertate domũs Dei
 æternaliter inebriari con-
 cedatur.

Luc. 9. 14

Matth. 6. 16.

Ejus perfe-
ctio requi-
rit tripli-
cem abre-
nunciatio-
nem.

(I E S V S)

Die